

» () «

۱. حساب ذخیره ارزی در راستای جلوگیری و کاهش آثار شوک‌های نفتی بر اقتصاد ایران ایجاد شده است تا این شوک‌ها باعث ایجاد تورم (در صورت بروز شوک‌های مثبت) یا رکود و کاهش واردات کالاهای سرمایه‌ای به عنوان یکی از مهم‌ترین نیاز چرخه تولید کشور (در صورت بروز شوک‌های منفی) نگردد.

۲. درآمد حاصل از فروش نفت، درآمد حاصل از فروش ثروت ملی و بین نسلی است که برای اجتناب از کاهش این ثروت ملی این درآمد باید به شکل دیگری از انواع دارایی‌ها انباشته شود و از تخصیص آن به امور جاری می‌باید پرهیز کرد.

۳. افزایش قیمت نفت خام طی سال‌های برنامه سوم باعث افزایش درآمدهای نفتی شده است به طوری که تا پایان سال ۱۳۸۲ حدود ۲۰ میلیارد دلار به حساب ذخیره ارزی واریز شده است. با این حال دولت به هنگام تصویب بودجه، سقف درآمدهای نفتی تعیین شده در قانون برنامه سوم را افزایش داده است، یعنی جریان ورودی صندوق را کاهش داده و از طرف دیگر در هنگام احساس کمبود بودجه‌ای به استفاده از حساب ذخیره ارزی روی آورده است. بنابراین به سیاست خنثی‌سازی که در زمان افزایش درآمدهای نفتی می‌باید صورت می‌گرفت به طور کامل عمل نشده است و

۴. برخورد با پدیده خشک‌سالی می‌باید هدفمند و مبتنی بر راه‌حل‌های مناسب باشد و تدوین طرح جامع کشت، حفظ ذخایر آب‌های زیرزمینی و کنترل برداشت از این مخازن، ذخیره‌سازی آب‌های سطحی، بهبود روش‌های انتقال آب و آبیاری ... از جمله راه‌حل‌های میان مدت و کوتاه مدت است.

۵. تصویب قانونی تحت عنوان «طرح تأمین منابع مالی برای جبران خسارت ناشی از خشک‌سالی یا سرمازدگی» که هنوز ابلاغ نشده است می‌تواند ارائه طرح مجدد را زیر سؤال برد. منطق حکم می‌کند ابتدا قانون مذکور اجرا شود و اگر اجرای قانون مذکور نتوانست خسارت‌های وارده را جبران نماید آن‌گاه با اطلاعات جدید و در ابعاد مختلف باید به تدوین قانون جامع‌تری اقدام کرد.